

Якби знати, що треба жить,
І сподіватись, і бажати,
То жив би так, щоб кожну мить
Для цілі одної віддати,
Щоб і хвилини не згубить, —
Якби знаття, що треба жить!

Якби знаття, що все дарма,
Що в руху вічному створіння
Мети ніякої нема, —
Навіщо радоші й боління,
Навіщо нам і жизнь сама, —
Якби знаття, що все дарма?!.

1887